

Broj: 01-02-964/19

Sarajevo, 10.06.2019. godine

ZAPISNIK
2.VANREDNE SJEDNICE PREDSTAVNIČKOG DOMA PARLAMENTA FEDERACIJE
BiH, održane 13.05.2019. godine

Sjednica je počela u 17.42.

Sjednici je predsjedavao predsjedavajući Predstavničkog doma Parlamenta Federacije BiH Elvir Karajbić

Predsjedavajući Karajbić pozdravio je zastupnice i zastupnike, goste kao i predstavnike akreditiranih medijskih kuća koji prate rad sjednice.

Odsustvo sa sjednice opravdali su: Nedžad Šečić, Samira Begić i Boro Krišto.

Prema evidenciji Stručne službe, predsjedavajući je konstatovao da sjednici prisustvuje dovoljan broj zastupnika za kvalitetan rad i odlučivanje.

Predsjedavajući je kazao da je ova sjednica zakazana na osnovu zahtjeva grupe zastupnika.

Sa 75 glasova za, bez glasova protiv i uz jedan uzdržani glas, usvojen je sljedeći:

DNEVNI RED

1. Prijedlog Rezolucije Predstavničkog doma Parlamenta Federacije BiH povodom presuda Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju i Međunarodnog rezidualnog mehanizma za krivične sudove.

Predsjedavajući je podsjetio da je prijedlog Rezolucije upućen Predstavničkom domu Parlamenta Federacije BiH i dostavljen je zastupnicima.

U raspravi niko nije učestvovao.

Sa 71 glasom za, bez glasova protiv i uz jedan uzdržani glas, Predstavnički dom usvojio je

Rezoluciju Predstavničkog doma Parlamenta Federacije BiH povodom presuda Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju i Međunarodnog rezidualnog mehanizma za krivične sudove,

koja glasi:

Na osnovu inicijative 12 udruženja žrtava, Prijedlog rezolucije upućuje se zastupnicima Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine, s ciljem usvajanja Rezolucije o presudama Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju i Međunarodnog rezidualnog mehanizma za krivične sudove, kao i Rezoluciju Evropskog parlamenta od 7.jula 2005.godine, Rezoluciju Evropskog parlamenta od 15.januara 2009.godine, Rezoluciju Evropskog parlamenta od 9.jula 2015.godine, Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju između Evropske unije i Bosne i Hercegovine od 16.juna 2008.godine, Rezolucije Vijeća sigurnosti UN-a 827 od 25. maja 1993., 1551 od 9. jula 2004. I 1575 od 22. novembra 2004. godine; podsjećajući da su

A.bosanskohercegovački grad Srebrenicu, koji je Vijeće sigurnosti Ujedinjenih naroda svojom Rezolucijom br. 819 od 16. aprila 1993.godine, proglasilo zaštićenom zonom UN-a, 11. jula 1995. osvojile snage bosanskih Srba, VRS i MUP RS, predvođene generalom

Ratkom Mladićem i pod vođstvom tadašnjeg predsjednika Republike Srpske Radovanom Karadžićem;

B. snage bosanskih Srba pod zapovjedništvom generala Ratka Mladića i paravojne jedinice, uključujući neregularne policijske jedinice, tokom nekoliko dana nakon pada Srebrenice masovno pogubile više od 8.000 bošnjačkih muškaraca i dječaka koji su potražili zaštitu u području pod kontrolom Zaštitnih snaga Ujedinjenih naroda (UNPROFOR); budući da je gotovo 30.000 žena, djece i starijih osoba prisilno protjerano u kampanji etničkog čišćenja velikih razmjera, što taj događaj čini najvećim ratnim zločinom koji se od kraja Drugog svjetskog rata desio u Evropi;

C. tragični događaji u Srebrenici su na preživjelim osobama ostavili duboke emocionalne ožiljke te stvorili dugotrajne prepreke političkom pomirenju međuetničkim skupinama u Bosni i Hercegovini (BiH);

D. pokolj u Srebrenici kao genocid prepoznali i Međunarodni rezidualni mehanizam za krivične sudove (IRMCT) u presudi Žalbenog vijeća u predmetu Tužitelj protiv Radovana Karadžića, broj predmeta: MICT-13-55- A, od 20. marta 2019, i Međunarodni sud (ICJ) u predmetu koji se odnosi na primjenu Konvencije o sprječavanju i kažnjavanju zločina genocida (Bosna i Hercegovina protiv Srbije i Crne Gore) od 27. februara 2007, str. 127, stav 297. (ICJ).

E. posebne jedinice bosanskih Srba odgovorne za brojne povrede Ženevskih konvencija usmjerene protiv civilnog stanovništva Srebrenice, uključujući protjerivanje hiljada žena, djece i starijih osoba, te silovanja velikog broja žena;

F. sva tijela muškaraca i dječaka iz Srebrenice još nisu locirana ni identificirana unatoč naporima da se otkriju i ekshumiraju masovne grobnice i individualni grobovi;

G. je 1999. glavni sekretar UN-a u svom Izvještaju o padu Srebrenice izjavio da UN nije uspio provesti svoj mandat, posebno u pogledu zaštite takozvanih «zaštićenih zona» te da stoga nosi dio odgovornosti;

H. je Evropska unija izgrađena na mirnom suživotu i predanoj saradnji među svojim članicama; budući da je odlučnost da se spriječe ponovni ratovi i zločini kojima se krši međunarodno humanitarno pravo u Evropi jedan od glavnih motiva procesa evropskih integracija;

I. se Bosna i Hercegovina nalazi u procesu evropskih integracija i da ima jasnu opredijeljenost ka stjecanju članstva u EU, koja je potvrđena i izjavom Predsjedništva BiH od 12. decembra 2018;

J. je 20. marta Žalbeno vijeće Međunarodnog rezidualnog mehanizma za krivične tribunale (IRMCT) donijelo pravosnažnu presudu u premetu Tužitelj protiv Radovana Karadžića, broj predmeta: MICT-13-55, kojom je potvrđena odgovornost Radovana Karadžića za učešće u četiri udružena zločinačka poduhvata, uključujući genocid u Srebrenici, zločine protiv čovječnosti širom BiH, opsadu i širenje terora među civilnim stanovništvom Sarajeva i držanje pripadnika mirovnih snaga UN-a kao talaca;

Parlament Federacije BiH ovom Rezolucijom se opredijelio da:

1. obilježava sjećanje na sve žrtve genocida u Srebrenici i okrutnosti počinjenih tokom ratova u bivšoj Jugoslaviji, te svim žrtvama odaje počast; izražava sućut i solidarnost s porodicama žrtava, od kojih mnoge žive bez konačne potvrde o sudbini svojih srodnika;
2. snažno osuđuje genocid u Srebrenici; odlučno izjavljuje da se takvi zločini ne smiju više nikada ponoviti i navodi da će učiniti sve da spriječi ponovno počinjenje takvih djela; odbacuje sve oblike negiranja, relativizacije ili pogrešnog tumačenja genocida;
3. ističe potrebu da politički predstavnici u Bosni i Hercegovini priznaju prošlost kako bi zajedno radili na boljoj budućnosti za sve građane u zemlji;

- naglašava važnost uloge koju u tom teškom procesu mogu imati susjedne države, vjerske vlasti, civilno društvo, umjetnost, kultura, mediji i obrazovni sistemi;
4. naglašava važnost urađenog posla koji je imao Međunarodni krivični tribunal za bivšu Jugoslaviju kao i Međunarodni rezidualni mehanizam za krivične tribunal Jugoslaviju; smatra da je na državnom nivou potrebno posvetiti veću pažnju suđenjima za ratne zločine, kao i veće zalaganje u traženju nestalih osoba u BiH i u regionu;
 5. izražava opredjeljenost Bosne i Hercegovine ka evropskoj perspektivi i procesu pristupanja Bosne i Hercegovine i svih država zapadnog Balkana Evropskoj uniji; smatra da su regionalna saradnja i proces evropskih integracija najbolji načini za promicanje pomirenja i prevladavanja mržnje i podjela;
 6. poziva na razvoj obrazovnih i kulturnih programa kojima se promiče razumijevanje uzroka ratnih okrutnosti i podiže nivo svijesti o potrebi za promoviranjem mira i promicanjem ljudskih prava i međuvjerske tolerancije; izražava svoju podršku organizacijama civilnog društva kao što su Udruženja – Pokret Majke enklave Srebrenica i Žepa, Udruženja žrtava i svjedoka genocida, Udruženja roditelja ubijene djece opkoljenog Sarajeva 1992-1995, Saveza logoraša BiH, Udruženja logoraša Prijedor 92, Udruženja – Žena žrtva rata, Udruženja Žene Podrinja, Udruženja Žene Srebrenice, Organizacije porodica šehida, poginulih boraca, nestalih osoba «Vrbanja» Kotor-Varoš, Udruženja nestalih općine Vogošća, Udruženja nestalih općine Ilijaš, Udruženja zarobljenih i nestalih lica općine Zvornik, zbog njihove ključne uloge u podizanju nivoa osviještenosti i izgradnji širih temelja za pomirenje među svim građanima BiH;
 7. žali što Vijeće sigurnosti UN-a, čija je primarna odgovornost očuvanje međunarodnog mira i sigurnosti, nije usvojilo Rezoluciju o obilježavanju sjećanja na genocid počinjen u Srebrenici. To je posebno vrijedno žaljenja uzimajući u obzir činjenicu da je Međunarodni sud, najviše sudsko tijelo UN-a, ustanovio kako su zločini počinjeni u Srebrenici krivično djelo genocida;
 8. snažno pozdravlja odluku Vijeća ministara Bosne i Hercegovine, usvojenu jednoglasno, kojom je 11. juli proglašen Danom žalosti u Bosni i Hercegovini;
 9. poziva zastupnike u oba doma Parlamentarne skupštine BiH da usvoje zakon o zabrani negiranja genocida, Holokausta i drugih zločina, te slavljenje zločina i zločinaca;
 10. poziva i ostala parlamentarna tijela na državnom, entitetskom i kantonalnom nivou da usvoje Rezolucije, kojima će potvrditi stavove iz Rezolucija Evropskog parlamenta;
 11. poziva sve nivoe vlasti u BiH da ponište odluke o imenovanjima institucija, objekata, ulica i slično po imenima osuđenih ratnih zločinaca;
 12. poziva Narodnu skupštinu RS da ukine odluku o dodjeli odlikovanja za osuđenog ratnog zločinca Radovana Karadžića, kao i za druge osuđene za genocid i ratne zločine;
 13. nalaže se Parlamentu Federacije BiH da ovu rezoluciju proslijedi Parlamentarnoj skupštini BiH, Narodnoj skupštini Republike Srpske, Skupštini Brčko Distrika i svim kantonalnim skupštinama.

Predsjedavajući je zaključio 2. vanrednu sjednicu u 17.54.

Transkript i prijepis transkripta sjednice čine sastavni dio Zapisnika.

v. d. SEKRETARA
PREDSTAVNIČKOG DOMA
PARLAMENTA FEDERACIJE BIH

Stela Ibrović

PREDSJEDAVAJUĆI
PREDSTAVNIČKOG DOMA
PARLAMENTA FEDERACIJE BIH

mr.sci. Elvir Karajbić